



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Mgr. Lenky Havlíčkové a Mgr. Bc. Ondřeje Šafránka ve věci

žalobkyně: **ZPĚTNÝ LEASING, s. r. o.**, IČO: 11850400
sídlem Nová výstavba 218, 435 21 Obrnice
zastoupená advokátem JUDr. Petrem Doležalem
sídlem Mazovská 476/2, 181 00 Praha

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství**
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 7. 2024, sp. zn. KUUK/082791/2023/10, č. j. KUUK/098394/2024,

takto:

- I. Opatření obecné povahy, kterým byla stanovena místní úprava provozu na pozemních komunikacích v ulici Hakenova v Roudnici nad Labem navenek deklarovaná dopravní značkou č. B 28, se při posuzování skutků, které byly předmětem rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 15. 7. 2024, sp. zn. KUUK/082791/2023/10, č. j. KUUK/098394/2024, **nepoužije.**
- II. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 15. 7. 2024, sp. zn. KUUK/082791/2023/10, č. j. KUUK/098394/2024, a rozhodnutí Městského úřadu Roudnice nad Labem, odboru dopravy, ze dne 30. 11. 2023, sp. zn. 975/41629/2022/OD/MN, č. j. MURCE/53787/2023, **se zrušují.**

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

III. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se včasnou žalobou podanou prostřednictvím právního zástupce domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 7. 2024, sp. zn. KUUK/082791/2023/10, č. j. KUUK/098394/2024, jímž bylo zamítnuto její odvolání a bylo změněno rozhodnutí Městského úřadu Roudnice nad Labem, odboru dopravy, (dále jen „městský úřad“) ze dne 30. 11. 2023, sp. zn. 975/41629/2022/OD/MN, č. j. MURCE/53787/2023, (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) v části výroku II. tak, že text „(dle ust. § 125c odst. 5 písm. g) zákona č. 361/2000 Sb.)“ se nahradil textem „(dle ustanovení § 125f odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb. za použití ustanovení § 125c odst. 5 písm. g) téhož zákona)“ s tím, že ve zbytku se prvostupňové rozhodnutí potvrzuje. Prvostupňovým rozhodnutím byla žalobkyně shledána vinnou ze spáchání přestupku provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, (dále jen „zákon o silničním provozu“). Podle § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 2 500 Kč. Současně byla žalobkyni podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) uložena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.
2. Přestupku se žalobkyně dopustila tím, že jako provozovatelka vozidla nezajistila v rozporu s § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu, aby při užití vozidla registrační značky X na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích, neboť dne 10. 9. 2022 v 13:37 hodin v obci Roudnice nad Labem v ulici Hakenova, u křižovatky s ul. Michálkova blíže nezjištěný řidič zastavil a stál s vozidlem v působnosti dopravní značky č. B 28 (zákaz zastavení), na chodníku pro chodce, a to ještě v protisměru. Tím porušil § 4 písm. c), § 25 odst. 1 písm. a) a § 53 odst. 2 zákona o silničním provozu. Dále se žalobkyně tohoto přestupku dopustila tím, že jako provozovatelka vozidla nezajistila v rozporu s § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu, aby při užití vozidla registrační značky X na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích, neboť ve dnech 29. 9. 2022 v 23:24 hodin, 11. 10. 2022 v 21:59 hodin, 15. 10. 2022 v 9:54 hodin, 17. 10. 2022 v 11:22 hodin, 18. 10. 2022 v 21:34 hodin, 22. 10. 2022 v 11:43 hodin, 23. 10. 2022 v 9:28 hodin, 26. 10. 2022 v 11:45 hodin a 27. 10. 2022 v 1:10 hodin v obci Roudnice nad Labem v ulici Hakenova, u křižovatky s ul. Michálkova blíže nezjištěný řidič zastavil a stál s vozidlem na chodníku pro chodce. Tím porušil § 4 písm. c) a § 53 odst. 2 zákona o silničním provozu.
3. Současně se žalobkyně domáhala incidenčního přezkumu opatření obecné povahy, kterým byla stanovena místní úprava provozu na pozemních komunikacích v ulici Hakenova v Roudnici nad Labem navenek deklarovaná dopravní značkou č. B 28.
4. Současně žalobkyně navrhl, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit jí náklady soudního řízení.

Žaloba

5. Žalobkyně namítala nepřezkoumatelnost žalobou napadeného rozhodnutí. Uvedla, že ve svém doplnění odvolání ze dne 27. 5. 2023 uvedla rozsáhlé odvolací důvody týkající se nezákonného umístění dopravní značky č. B 28 „Zákaz zastavení“. Žalovaný ve svém předchozím zrušujícím rozhodnutí ze dne 21. 9. 2023, sp. zn. KUUK/082791/2023/6, č. j.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

KUUK/128530/2023, k těmto námitkám uvedl, že vzhledem k tomu, že prvostupňové rozhodnutí se ruší a věc vrací správnímu orgánu prvního stupně k dalšímu řízení, považuje jejich vypořádání za nadbytečné. Tyto námitky žalobkyně však nebyly dle jejího názoru vypořádány ani v následném prvostupňovém rozhodnutí ani v žalobou napadeném rozhodnutí. Žalobkyně zdůraznila s odkazem na judikaturu správních soudů a Ústavního soudu, že opomenutí vypořádání námitek účastníků vede k nepřezkoumatelnosti rozhodnutí.

6. Dále žalobkyně namítala, že k tvrzenému skutku „stání na chodníku“ nemohlo dojít, neboť se o chodník v dané lokalitě nejedná. Ve vztahu k definici chodníku odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 1. 2018, č. j. 6 As 333/2017-31. Podle Nejvyššího správního soudu není chodník definován v žádném právním předpise, a proto je nutné vycházet z jeho obecného významu v běžné řeči. To znamená, že pro určení, zda se jedná o chodník, nemůže být rozhodující například údaj o způsobu využití pozemku v katastru nemovitostí nebo obsah pasportu místních komunikací obce. Rozhodující je faktický stav na místě. Pokud tedy vedle vozovky existuje zvýšená plocha, která je odlišně dlážděná a po níž běžně chodí chodci, jde o chodník, i když to není výslovně uvedeno v dokumentaci. Na předmětném místě není dle žalobkyně zvýšená plocha, která je odlišně dlážděná a po níž běžně chodí chodci, nýbrž se dle žalobkyně jedná o technickou komunikaci, kde jsou umístěny nádoby s odpadem. Chodník je v dané lokalitě dle žalobkyně na protější straně ulice. Dle žalobkyně nemají správní orgány nijak prokázáno, že se v daném místě jedná o chodník. I z tohoto důvodu je dle žalobkyně žalobou napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné.
7. Dále žalobkyně namítala nezákonnost rozhodnutí z důvodu nezákonného správního uvážení ve vztahu k výši pokuty. Dle jejího názoru došlo k nezákonnému zohledňování polehčujících a přitěžujících okolností, kdy správní orgány jsou povinny při ukládání pokut zohlednit veškeré relevantní okolnosti případu a musí přitěžující i polehčující okolnosti přesně a jednoznačně formulovat. K tomu dle žalobkyně nedošlo. Důvody, které správní orgány uvedly jako přitěžující okolnosti jsou dle jejího názoru nezákonné, a tudíž mohly ovlivnit výši udělené pokuty.
8. Dále žalobkyně poukazovala na nezákonnost dopravního značení, jehož porušení jí bylo kladeno za vinu. Žalobkyně namítala nezákonnost opatření obecné povahy, kterým byla umístěna dopravní značka č. B 28, jejíž porušení jí bylo kladeno za vinu, a to pro absenci odůvodnění. Žalobkyně trvala na tom, že nezákonnost tohoto opatření obecné povahy měla vliv na zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí, neboť absentovala-li zákonně stanovená hmotněprávní úprava, nemohla se žalobkyně dopustit jejím porušením přestupku.
9. Žalobkyně dále konstatovala, že rozsudkem zdejšího soudu ze dne 23. 4. 2024, č. j. 40 A 9/2023-54, již bylo předmětné opatření obecné povahy, na základě něhož byla předmětná dopravní značka č. B 28 umístěna, zrušeno, a to dnem nabytí právní moci tohoto rozsudku, tj. dnem 25. 4. 2024. Dále žalobkyně odkázala na rozsudek zdejšího soudu ze dne 22. 8. 2024, č. j. 42 A 18/2023-42, ve kterém byly řešeny důsledky zrušení opatření obecné povahy, které bylo užito jako podkladový akt pro vydání rozhodnutí o přestupku. S poukazem na tento rozsudek žalobkyně dovozovala, že zrušení podkladového opatření obecné povahy je důvodem pro zrušení následného rozhodnutí o přestupku.

Vyjádření žalovaného k podané žalobě

10. Žalovaný trval na tom, že žalobou napadeným rozhodnutím bylo přezkoumáno prvostupňové rozhodnutí plně v souladu s § 89 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, (dále jen „správní řád“).
11. K žalobní námitce, že žalobou napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné z důvodu, že nebylo v přestupkovém řízení prokázáno, že v místě, kde mělo dojít ke spáchání přestupků se nenachází chodník, žalovaný uvedl, že v dané věci byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu provozovatelem vozidla. Samotné řízení o přestupku řidiče bylo odloženo. Námitka týkající se neexistence chodníku nebyla uplatněna v rámci řízení o přestupku řidiče ani v rámci řízení o přestupku provozovatele vozidla.
12. Žalovaný dále uvedl, že z předložených fotodokumentací jednotlivých skutků vyplývá, že vozidlo stálo vždy na místě, které je tvořeno asfaltovým povrchem, který je od vozovky oddělený obrubníkem. Oddělení chodníku obrubníkem je i přes zjevné časté opravy vozovky, chodníku i samotného obrubníku dle žalovaného zcela zřetelné. Méně markantní je pak dle žalovaného navýšení obrubníku. Přesto je dle žalovaného obrubník chodníku zcela jednoznačně viditelný. Předmětný chodník pak plynule navazuje na chodník ke vchodu do budovy č. p. 1673 a současně je z něj přístup k odpadovým kontejnerům. Chodník dále navazuje na chodník směřující do ulice Michálkova. Z fotodokumentace jednotlivých skutků je dle žalovaného zřejmé, že vozidlo stojící na chodníku bránilo průchodu po něm. Dle žalovaného nezjištěný řidič ve všech 10 případech porušil pravidlo uvedené v § 53 odst. 2 zákona o silničním provozu, které zakazuje užívat chodník jiným účastníkům silničního provozu než chodcům.
13. K námitce týkající se odůvodnění uložené sankce žalovaný uvedl, že v žalobou napadeném rozhodnutí je uložená sankce odůvodněna přihlédnutím k opakovanému porušení zákona ze strany žalobkyně. Žalovaný zdůraznil, že správní orgány nemají povinnost ve svých rozhodnutích vypisovat a odůvodňovat, jaké všechny polehčující či přitěžující okolnosti neshledaly. Závěr, že nebyly shledány žádné polehčující okolnosti a současně byla shledána přitěžující okolnost v opakovaném porušení zákona tak považoval žalovaný v daném případě za zcela odpovídající a dostatečně odůvodněný.
14. K námitce týkající se nezákonnosti dopravního značení žalovaný opět poukázal na skutečnost, že vůči žalobkyni je uplatňována objektivní odpovědnost provozovatele vozidla ve smyslu § 125f odst. 2 zákona o silničním provozu. Dále je žalovaný toho názoru, že nezjištěný řidič ve všech případech stál na chodníku, což zcela postačuje k závěru, že jednání tohoto nezjištěného řidiče vykazuje znaky přestupku neoprávněného stání. Z toho dovodil žalovaný, že ve všech případech spočívalo jednání nezjištěného řidiče v neoprávněném stání, a to i v případě, že by skutečně značka č. B 28 byla umístěna v rozporu se zákonem. Dle žalovaného by tak i nadále a bezesbytku byly splněny podmínky pro uplatnění objektivní odpovědnosti provozovatele vozidla.
15. Dále žalovaný poukázal na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 19. 4. 2011, č. j. 52 A 79/2010-38, ze kterého dle jeho názoru vyplývá presumpce správnosti dopravních značek až do okamžiku, kdy k tomu příslušný orgán vysloví její nezákonnost. Žalovaný trval na tom, že v době, kdy nezjištěný řidič v rozporu s významem předmětné dopravní značky vozidlo zaparkoval, byla předmětná dopravní značka platná. Totéž dle žalovaného platí k době, kdy bylo rozhodováno o objektivní odpovědnosti provozovatele vozidla.

16. Žalovaný dále podotkl, že za přítěžující okolnost byla považována četnost přestupků, a nikoli jejich různorodost. Skutečnost, že nezjištěný řidič kromě porušení pravidla o užití chodníku v jednom případě současně nerespektoval i význam dopravní značky, neměla na výši správního trestu vliv, tedy nebyla žalovanému nijak přičtena k tíži. Dle žalovaného tedy případné zrušení opatření obecné povahy, jímž byla stanovena předmětná dopravní značka, tak nemůže mít vliv na uplatnění odpovědnosti vůči provozovateli vozidla, protože nemá vliv na výrok o vině ani na výrok o trestu. Skutečnost, že ve výroku je uvedeno porušení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu ze strany blíže neurčeného řidiče tedy dle žalovaného v případě zrušení opatření obecné povahy, jímž byla stanovena předmětná dopravní značka, by znamenalo vadu, nikoli však vadu, která by byla k tíži žalobkyně, neboť tato případná vada by neměla žádný vliv na výsledek řízení o přestupku provozovatele vozidla.

Vyjádření správního orgánu, který vydal přezkoumávané opatření obecné povahy

17. Městský úřad v Roudnici nad Labem jako orgán, v jehož působnosti bylo vydání opatření obecné povahy pro umístění dopravní značky č. B 28 v Hakenově ulici v Roudnici nad Labem, k dotazu soudu uvedl, že nemá k dispozici žádný dokument vztahující se k umístění předmětné dopravní značky na komunikaci.
18. Ze snímků ze serverů mapy.cz a maps.google.com městský úřad zjistil, že předmětná dopravní značka byla v lokalitě umístěna již v roce 2011 a na stejném místě se nacházela ještě v roce 2015. V roce 2019 byla značka posunuta cca o deset metrů proti směru jízdy. K posunutí tedy došlo v rozmezí let 2015–2019.
19. Dále městský úřad uvedl, že na základě rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 17. 5. 2024, č. j. 40 A 9/2023-54, bylo opatření obecné povahy, kterým byla předmětná značka umístěna, zrušeno a následně byla značka správcem komunikace odstraněna. Dle městského úřadu se na daném místě předmětná značka již téměř 2 roky nenachází.

Posouzení věci soudem

20. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobkyně i žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasili.
21. Primárně se soud zabýval návrhem na incidenční přezkum opatření obecné povahy, kterým byla stanovena místní úprava provozu na pozemních komunikacích v ulici Hakenova v Roudnici nad Labem navenek deklarovaná dopravní značkou č. B 28. Na tomto místě je třeba uvést, že po podání žaloby obsahující návrh na incidenční přezkum opatření obecné povahy nabyl účinnosti zákon č. 314/2025 Sb., kterým došlo mimo jiné i k novelizaci s. ř. s. V čl. XI odst. 1 zákona č. 314/2025 Sb. je uvedeno, že není-li dále stanoveno jinak, použije se s. ř. s. ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, i pro řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona s tím, že právní účinky úkonů, které v řízení nastaly přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, zůstávají zachovány. Ve vztahu k § 101a s. ř. s. v přechodných ustanoveních zákona č. 314/2025 Sb. nic dalšího stanoveno není, a proto je nutné v daném případě na posouzení věci aplikovat § 101a s. ř. s. ve znění po účinnosti zákona č. 314/2025 Sb.
22. V § 101a odst. 1 s. ř. s. je uvedeno, že návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí je oprávněn podat ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem, zkrácen. Ten, kdo je oprávněn ve věci, ve které bylo opatření

obecné povahy užito, podat ve správním soudnictví žalobu nebo jiný návrh, může současně s takovou žalobou nebo návrhem navrhnout zrušení tohoto opatření obecné povahy nebo jeho části; jsou-li však žaloba nebo jiný návrh podávány po uplynutí lhůty podle § 101b odst. 1 s. ř. s., může navrhnout pouze, aby soud rozhodl, že se takové opatření obecné povahy nebo jeho část v této věci nepoužijí, pokud by jinak byly dány důvody pro jejich zrušení. V § 101b odst. 1 s. ř. s. je stanoveno, že návrh lze podat do 1 roku ode dne, kdy návrhem napadené opatření obecné povahy nabylo účinnosti. Zmeškání lhůty pro podání návrhu nelze prominout, a to ani ve vazbě na navazující správní rozhodnutí, opatření nebo jiný úkon nahrazující rozhodnutí.

23. Otázkou běhu lhůty pro podání tzv. incidenčního návrhu na přezkum opatření obecné povahy se zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu ve svém usnesení ze dne 13. 9. 2016, č. j. 5 As 194/2014-36. Rozšířený senát uzavřel, že „soudní řád správní rozlišuje dva typy návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části. Prvním typem návrhu je návrh na soudní přezkum opatření obecné povahy, který může podat každý, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy zkrácen, a to ve lhůtě stanovené v § 101b odst. 1 s. ř. s. Druhým typem je návrh na incidenční přezkum opatření obecné povahy dle § 101a odst. 1 věty druhé s. ř. s., který je oprávněn podat jen ten, kdo je současně oprávněn podat ve správním soudnictví žalobu nebo jiný návrh ve věci, ve které bylo opatření obecné povahy užito; tento návrh je třeba podat společně se žalobou proti rozhodnutí, nečinnosti nebo zásahu, tj. ve lhůtě pro společně podávanou žalobu, a to bez ohledu na lhůtu uvedenou v § 101b odst. 1 s. ř. s.“ Tento závěr Nejvyššího správního soudu platí i po nabytí účinnosti zákona č. 225/2017 Sb., což vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 10. 2019, č. j. 8 As 63/2019-40, publikovaném pod č. 3950/2020 Sb. NSS.
24. Žalobou napadené rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno dne 25. 7. 2024 a žaloba s návrhem incidenčního přezkumu byla podána dne 25. 9. 2024 prostřednictvím systému datových schránek. Žaloba byla podána včas. Včasný je tedy i návrh na incidenční přezkum opatření obecné povahy.
25. Dále se soud zabýval otázkou, zda opatřením obecné povahy, kterým byla stanovena místní úprava provozu na pozemní komunikaci v ulici Hakenova v Roudnici nad Labem navenek deklarovaná dopravní značkou č. B 28, došlo k zásahu do práv žalobkyně. Žalobkyně byla prvostupňovým rozhodnutím městského úřadu uznána vinnou ze spáchání přestupku provozovatele vozidla podle § 125f zákona o silničním provozu mimo jiné i proto, že nezajistila, aby byly dodržovány povinnosti řidiče spočívající v respektování uvedené dopravní značky č. B 28. Žalobkyně tedy v rámci přestupkového řízení nebyla stíhána přímo za porušení místní úpravy stanovené uvedenou značkou, ale za porušení povinnosti stanovené v § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu, kde je stanoveno, že provozovatel vozidla zajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená silničním zákonem. Ovšem v případě, že by opatření obecné povahy, na základě kterého byla umístěna předmětná dopravní značka č. B 28, bylo shledáno jako nezákonné, nemohlo by být její nerespektování přičítáno k tíži řidiče žalobkyně a nemohlo by z toho důvodu dojít ani k poškození samotné žalobkyně. S ohledem na tuto skutečnost dospěl soud k závěru, že v daném případě by mohlo dojít k zásahu předmětným opatřením obecné povahy i do práv žalobkyně.
26. Soud se zabýval rovněž otázkou, zda předmětná dopravní značka byla umístěna na základě opatření obecné povahy. Z judikatury Nejvyššího správního soudu, zejména usnesení

rozšířeného senátu ze dne 7. 1. 2009, č. j. 2 Ao 3/2008-100, vyplývá, že od 1. 4. 2008, tedy od zrušení § 129 odst. 1 zákona o silničním provozu, z něhož plynulo, že na proces dle tohoto ustanovení se nevztahoval správní řád, byly správní orgány povinny při umisťování příkazových a zákazových značek postupovat podle části šesté správního řádu, který upravuje vydávání opatření obecné povahy. Z téhož usnesení pak vyplývá, že i v případě, že ke stanovení místní úpravy provozu došlo před 1. 4. 2008, jsou správní soudy oprávněny takový akt přezkoumat jako opatření obecné povahy.

27. Z vyjádření městského úřadu vyplývá, že k umístění dopravní značky muselo dojít v rozmezí let 2015–2019. Na základě výše uvedeného má soud za nepochybné, že předmětná dopravní značka byla umístěna na základě opatření obecné povahy a nejedná se o dopravní značku, která by na předmětné místo byla umístěna ještě před zavedením institutu opatření obecné povahy do českého právního systému v souvislosti s přijetím správního řádu.
28. Dále se soud zabýval otázkou, zda se v daném případě může zabývat námitkou žalobkyně spočívající v poukazu na nedostatek odůvodnění opatření obecné povahy, na základě kterého byla předmětná dopravní značka umístěna. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 30. 3. 2023, č. j. 10 As 263/2022-32, konstatoval, že *„nepodal-li návrhovatel během procesu přijímání opatření námitky ani připomínky, nemůže se soud vůbec zabývat posouzením přiměřenosti přijatého řešení [usnesení rozšířeného senátu ze dne 16. 11. 2010, č. j. 1 Ao 2/2010–116, č. 2215/2011 Sb. NSS, Moravany, body 25 až 32, dále např. rozsudky ze dne 18. 4. 2019, č. j. 9 As 65/2019–29, Žitenice, bod 18, či ze dne 29. 1. 2020, č. j. 1 As 177/2019–23, Zvole, bod 27, všechny s citací početné starší judikatury; tyto právní závěry potvrdil i Ústavní soud – např. nálezy ze dne 9. 12. 2013, sp. zn. I. ÚS 1472/12 (N 211/71 SbNU 483), Jesenice, body 14 až 16]“*. Dle citovaného rozsudku totéž platí i na incidenční přezkum opatření obecné povahy, na základě kterého byla umístěna dopravní značka.
29. Žalobkyně ve své žalobě namítala nedostatečnost odůvodnění předmětného opatření obecné povahy. Tato námitka se netýká přiměřenosti přijatého řešení, ale vztahuje se k samotné zákonnosti opatření obecné povahy, které v souladu s § 173 odst. 1 správního řádu musí obsahovat odůvodnění. Vzhledem ke skutečnosti, že námitka žalobkyně se tedy týká zákonnosti opatření obecné povahy, a nikoli jeho proporcionality, dospěl soud k závěru, že se touto námitkou musí zabývat i přesto, že žalobkyně nebyla aktivní v procesu přijímání předmětného opatření obecné povahy.
30. Incidenčním přezkumem opatření obecné povahy, kterým byla stanovena místní úprava provozu na pozemních komunikacích v ulici Hakenova v Roudnici nad Labem navenek deklarovaná dopravní značkou č. B 28, se zdejší soud zabýval již v rozsudku ze dne 23. 4. 2024, č. j. 40 A 9/2023-54. V tomto rozsudku dospěl soud k následujícím závěrům: *„Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že v odůvodnění opatření obecné povahy je nutno uvést důvody výroku, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů (§ 68 odst. 3 a § 174 odst. 1 správního řádu). Nedostatek důvodů opatření obecné povahy způsobuje jeho nepřezkoumatelnost. «Je-li vydání opatření obecné povahy vázáno na splnění zákonných podmínek, mělo by být obsahem jeho odůvodnění též posouzení, zda byly tyto podmínky splněny» (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2008, č. j. 1 Ao 3/2008-136). Pro posouzení opatření obecné povahy, na základě kterého byla umístěna dopravní značka, a naplnění požadavků na jeho odůvodnění je podstatné splnění zákonem stanovených podmínek obsažených v § 78 odst. 2 silničního zákona, dle kterého platí, že dopravní značky, světelné a akustické signály, dopravní zařízení a zařízení pro provozní informace se smějí užívat jen v takovém rozsahu a takovým způsobem, jak to*

nezbytně vyžaduje bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích nebo jiný důležitý veřejný zájem. Nejvyšší správní soud ve své judikatuře vyslovil, že smysl umístění dopravních značek nemůže být samoúčelný nebo šikanózní, ale naopak musí být racionální a opodstatněný některým z uvedených legitimních důvodů. Pokud takový důvod neexistuje, jedná se o dopravní značku umístěnou protizákonně (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 1. 2009, č. j. 2 Ao 3/2008-100, č. 1794/2009 Sb. NSS). Řádné odůvodnění je tedy podstatnou náležitostí opatření obecné povahy.

31. Odpůrce k výzvě soudu uvedl, že opatření obecné povahy, na základě kterého byla umístěna předmětná dopravní značka B 28, existovalo, ale bylo již skartováno. V souladu se zákonem č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě, a vyhláškou č. 259/2012 Sb., o podrobnostech výkonu spisové služby, je každý veřejnoprávní původce dokumentů povinen opatrovat dokumenty evidované ve spisové službě skartačními znaky a skartačními lhůtami. Skartační lhůta stanovuje dobu, po kterou musí dokument být uložen ze správních, právních či zákonných důvodů ve spisovně. Skartační lhůta začíná plynout 1. ledna kalendářního roku následujícího po roce, v němž nastala spouštěcí událost. Stanovení skartační lhůty patří ke složitým činnostem původce dokumentů. Jen u určitých dokumentů je skartační lhůta stanovena právními předpisy. Při stanovení skartační lhůty a stanovení spouštěcí události musí původce dokumentu přihlížet nejen k ustanovení různých právních předpisů, ale je povinen zohlednit i otázku možného využití dokumentu pro budoucí vlastní činnost a brát ohled také na veřejný zájem.
32. V daném případě, kdy zákazová dopravní značka, na základě jejíhož porušení může být ukládána pokuta za přestupek podle zvláštních předpisů, je stále umístěna na veřejné komunikaci, je nepochybné, že stále existuje potřeba existence opatření obecné povahy, na základě kterého byla předmětná dopravní značka umístěna, a to zejména s ohledem na výše zmíněnou časovou neomezenost možnosti incidenčního přezkumu zákonnosti takového opatření obecné povahy. Pokud došlo ke skartaci opatření obecné povahy, na základě kterého byla dopravní značka umístěna, ještě v době, kdy zákazová dopravní značka stále upravuje pravidla na předmětné komunikaci, znamená to, že původce tohoto opatření obecné povahy stanovil nesprávně spouštěcí událost, od které měl být počítán běh skartační lhůty. Důsledek této skutečnosti pak musí jít v případě nutnosti incidenčního přezkumu opatření obecné povahy plně k tíži původce předmětného opatření.
33. Za situace, kdy navrhovatelka napadala zákonnost opatření obecné povahy, na základě kterého byla umístěna předmětná dopravní značka, s poukazem na nedostatečné odůvodnění tohoto opatření a bylo shledáno, že na základě předmětné dopravní značky došlo k přímému zasažení do jejích práv, bylo na odpůrci jako původci předmětného opatření obecné povahy, aby soudu předložil toto opatření za účelem posouzení oprávněnosti námitky navrhovatelky. Odpůrce konstatoval, že předmětné opatření obecné povahy skartoval. K tomu musí soud poznamenat, že skutečnost, že hmotný nosič, na kterém bylo opatření obecné povahy zachyceno, byl skartován, neznamená, s přihlédnutím k tomu, že dopravní značka stále upravuje silniční provoz na dané komunikaci, že by skartací přestalo existovat předmětné opatření z právního hlediska. Nedošlo k jeho zrušení ani „překonání“ jiným opatřením obecné povahy.
34. S ohledem na to, že odpůrce trvá na tom, že hmotný nosič, na kterém bylo zachyceno předmětné opatření obecné povahy, již neexistuje, neboť byl skartován, nemůže soud přezkoumat zákonnost tohoto opatření a nezbyvá mu než konstatovat, že předmětné opatření obecné povahy je nepřezkoumatelné ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro nedostatek důvodů.“

35. Pokud by byl návrh na incidenční přezkum opatření obecné povahy podán ve lhůtě dle § 101b odst. 1 s. ř. s., byla by nepřezkoumatelnost opatření obecné povahy důvodem pro jeho zrušení. Uvedené ustanovení stanovuje lhůtu 1 roku, ode dne, kdy napadené opatření obecné povahy nabylo účinnosti. Z vyjádření městského úřadu vyplývá, že dopravní značka byla naposledy přemístěna nejpozději v roce 2019. Je tedy nepochybné, že ke dni podání žaloby 25. 9. 2024 roční lhůta stanovená v § 101b odst. 1 s. ř. s. již uplynula. Současně je třeba konstatovat, že předmětné opatření obecné povahy, kterým byla stanovena místní úprava provozu na pozemních komunikacích v ulici Hakenova v Roudnici nad Labem navenek deklarovaná dopravní značkou č. B 28, bylo pravomocně zrušeno již rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 23. 4. 2024, č. j. 40 A 9/2023-54. Proto soud v souladu s aktuálně účinným zněním § 101a odst. 1 s. ř. s. výrokem I. tohoto rozsudku vyslovil, že opatření obecné povahy, kterým byla stanovena místní úprava provozu na pozemních komunikacích v ulici Hakenova v Roudnici nad Labem navenek deklarovaná dopravní značkou č. B 28, se při posuzování skutků, které byly předmětem rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 15. 7. 2024, sp. zn. KUUK/082791/2023/10, č. j. KUUK/098394/2024, nepoužije.
36. Následně se musel soud zabývat důsledky, jaké bude mít neaplikace předmětného opatření obecné povahy na posouzení zákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí. Důsledek neaplikace opatření obecné povahy je pro řízení, v němž se nemá aplikovat, totožný jako v případě jeho zrušení v rámci incidenčního přezkumu. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 22. 10. 2019, č. j. 6 As 211/2017-88, jímž se vyslovil k možnostem zohlednění zrušení podmiňujícího správního aktu soudem při jejich řetězení v rámci soudního přezkumu podmíněného (navazujícího) správního aktu, dospěl k závěru, že *„[p]rávo na spravedlivý proces vyžaduje, aby nezákonnost podmiňujícího aktu autoritativně zjištěná rozhodnutím o jeho zrušení či změně v příslušném řízení mohla být k řádně uplatněné žalobní námitce žalobce zohledněna v řízení o žalobě proti podmíněnému aktu i při jejich řetězení. (...) Tento závěr není v rozporu s úpravou obsaženou v § 75 odst. 1 s. ř. s., neboť soud zohlední pouze takovou nezákonnost podmiňujícího rozhodnutí, jejíž důvod byl dán již v době vydání podmíněného rozhodnutí, avšak která dosud nebyla autoritativně zjištěna“* (bod 35). Soud je tedy povinen zohlednit k žalobní námitce zrušení nebo změnu podmiňujícího rozhodnutí správního orgánu, přestože ke zrušení nebo změně došlo po vydání napadeného (podmíněného) rozhodnutí správního orgánu.
37. Soud je pak toho názoru, že právní důvody, jež vedly rozšířený senát k formulaci uvedeného závěru, je nutno užít i v případech, kdy ve věci, tj. v rámci důvodů rozhodnutí, bylo správním orgánem užito opatření obecné povahy nebo jeho část. Opatření obecné povahy je abstraktně-konkrétní správní akt, k jehož závazné části je v řadě ohledů přistupováno jako k právnímu předpisu. Tím se liší od individuálních správních aktů (rozhodnutí), jejichž řetězením se zabýval rozšířený senát. Z hlediska účastníků řízení je ovšem nepodstatné, zda podkladovým aktem jimi napadeného rozhodnutí bylo jiné rozhodnutí jakožto individuální akt nebo opatření obecné povahy, jestliže správní orgán, jenž napadené rozhodnutí vydal, byl povinen z takového aktu vycházet. Je potom lhostejno, zda po právní moci napadeného rozhodnutí byl příslušným orgánem zrušen či změněn akt konkrétní či normativní, neboť v obou situacích odpadl podklad, na němž je napadené rozhodnutí založeno a z něhož čerpá své důvody. V obou případech je zrušením podmiňujícího aktu ve stejné míře narušena právní stabilita aktu podmíněného, proto je třeba, aby soud při přezkumu podmíněného aktu tuto skutečnost zohlednil.

38. Třebaže právní věta citovaného usnesení rozšířeného senátu uvádí toliko pojem „rozhodnutí“, v relevantní části odůvodnění (oddíl V.2.) je systematicky užíváno obecnějšího pojmu *správní akt* (podmiňující a podmíněný). Jelikož není pochyb o významové ustálenosti tohoto pojmu v právní teorii i praxi a opatření obecné povahy bezpochyby naplňuje znaky správního aktu, lze mít za to, že právní argumentace Nejvyššího správního soudu se týká všech podkladových (podmiňujících) správních aktů, tedy i opatření obecné povahy, je-li jich k rozhodnutí ve věci užito. Pokud rozšířený senát neshledal důvod vymezit podkladové správní akty blíže, resp. mezi nimi diferencovat svou pozici, nevidí k tomu důvod ani zdejší soud. K totožným závěrům dospěl i Krajský soud v Praze v rozsudku ze dne 13. 11. 2019, č. j. 43 A 2019-87.
39. Jelikož se právní režim opatření obecné povahy blíží právním předpisům, podpůrně lze poukázat (ve shodě s usnesením rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2019, č. j. 6 As 211/2017-88, bod 33) na prolomení zásady vázanosti soudu právním stavem v době rozhodování správního orgánu, došlo-li v mezidobí ke zrušení ustanovení zákona, které bylo aplikováno správním orgánem, Ústavním soudem pro jeho rozpor s ústavním pořádkem. Správní soudy zcela samozřejmě toto zrušení aplikovaného právního předpisu v soudním přezkumu zohledňují (srov. také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 6. 2004, č. j. 7 A 48/2002-98, publikované pod č. 1041/2007 Sb. NSS).
40. Z výše uvedeného tedy vyplývá, že pokud soud dospěl k závěru, že opatření obecné povahy, kterým byla stanovena místní úprava provozu na pozemních komunikacích v ulici Hakenova v Roudnici nad Labem navenek deklarovaná dopravní značkou č. B 28, se na danou věc nepoužije, není možné jednání řidiče řídícího vozidlo, které provozovala žalobkyně, považovat za přestupek, kterým došlo k porušení povinnosti účastníka provozu na pozemních komunikacích řídit se dopravními značkami ve smyslu § 4 písm. c) zákona o silničním provozu.
41. K poukazu žalovaného, že není podstatné, že neznámému řidiči nebude možné přičítat porušení povinnosti řídit se dopravními značkami, protože neznámý řidič se dopustil jedním skutkem dalších dvou porušení právních předpisů, které naplňují skutkovou podstatu shodného přestupku, soud uvádí následující. Pokud se neznámý řidič dopustí porušení více právních předpisů, může to být jednou ze skutečností, která se hodnotí při stanovení výše sankce provozovatele vozidla v rámci sankce za přestupek dle § 125f zákona o silničním provozu. Zásadní je dle soudu již jen tento potenciál ovlivnění zákonnosti stanovení výše uložené sankce. Proto soud považoval nemožnost aplikace předmětného opatření obecné povahy za zásadní pro posouzení zákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí o přestupcích žalobkyně.
42. Žalobkyně byla uznána správními orgány vinnou ze spáchání deseti přestupků podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu. V případě přestupků ze dne 29. 9. 2022, 11. 10. 2022, 15. 10. 2022, 17. 10. 2022, 18. 10. 2022, 22. 10. 2022, 23. 10. 2022, 26. 10. 2022 a 26. 10. 2022 jí bylo kladeno za vinu, že jako provozovatelka motorového vozidla značky Škoda, registrační značky 8AU 9710, nezajistila, aby při použití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče, neboť uvedené auto stálo na chodníku v ulici Hakenova v Roudnici nad Labem, a tím neznámý řidič porušil § 53 odst. 2 zákona o silničním provozu. Na posouzení těchto přestupků nemá neaplikace opatření obecné povahy, kterým byla stanovena místní úprava provozu na pozemních komunikacích v ulici Hakenova v Roudnici nad Labem navenek deklarovaná dopravní značkou č. B 28, žádný vliv. V případě přestupku ze dne 10. 9. 2022 však bylo žalobkyni kladeno za vinu, že jako provozovatelka motorového

vozidla značky Škoda, registrační značky X, nezajistila, aby při použití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče, neboť uvedené auto zastavilo a stálo v ulici Hakenova v Roudnici nad Labem v působnosti dopravní značky č. B 28 (zákaz zastavení) a zároveň v protisměru a na chodníku, a tím neznámý řidič porušil § 4 písm. c), § 25 odst. 1 písm. a) a § 53 odst. 2 zákona o silničním provozu. V případě tohoto přestupku dle soudu tedy má neaplikace opatření obecné povahy, kterým byla stanovena místní úprava provozu na pozemních komunikacích v ulici Hakenova v Roudnici nad Labem navenek deklarovaná dopravní značkou č. B 28, vliv i na řízení ohledně odpovědnosti za přestupek provozovatele vozidla. Je tomu tak proto, že žalobkyni bylo přičteno při hodnocení jejího deliktního jednání k tíži mimo jiné i porušení právních předpisů neznámým řidičem, které s ohledem na výše popsanou vadu opatření obecné povahy, kterým byla stanovena místní úprava provozu na pozemních komunikacích v ulici Hakenova v Roudnici nad Labem navenek deklarovaná dopravní značkou č. B 28, nemělo být vůbec zohledněno.

43. Přestože neaplikace opatření obecné povahy, kterým byla stanovena místní úprava provozu na pozemních komunikacích v ulici Hakenova v Roudnici nad Labem navenek deklarovaná dopravní značkou č. B 28, se týká pouze jednoho ze společně projednávaných přestupků, a v rámci tohoto přestupku pak pouze jednoho z několika porušení právních předpisů, zatěžuje nemožnost aplikace předmětného opatření obecné povahy nezákonností celé žalobou napadené rozhodnutí. Jak již bylo uvedeno výše, porušení několika právních předpisů neznámým řidičem jedním jednáním může být jednou ze skutečností, která se hodnotí při stanovení výše sankce provozovatele vozidla v rámci sankce za přestupek dle § 125f zákona o silničním provozu. Pokud tedy bylo žalobkyni přičítáno k tíži porušení právního předpisu, u něž k tomu nemělo v důsledku nemožnosti aplikace opatření obecné povahy dojít, bylo nutno takové posouzení přestupkového jednání považovat za nezákonné. Přestože se nezákonnost dotýkala pouze jednoho z deseti společně projednávaných přestupků, zatěžuje tato nezákonnost celé rozhodnutí ve věci právě v důsledku jejich společného projednání a uložení jednoho správního trestu za tyto přestupky.
44. S ohledem na výše uvedené tedy soud konstatuje, že v důsledku nemožnosti aplikovat opatření obecné povahy, kterým byla stanovena místní úprava provozu na pozemních komunikacích v ulici Hakenova v Roudnici nad Labem navenek deklarovaná dopravní značkou č. B 28, v jejímž nerespektování bylo shledáno přestupkové jednání řidiče řídícího vozidlo, které provozovala žalobkyně, musel soud prohlásit ve smyslu § 78 odst. 1 s. ř. s. žalobou napadené rozhodnutí, jehož podkladovým aktem bylo zrušené opatření obecné povahy, za nezákonné. Protože se předmětná nezákonnost týkala jednoho ze společně projednávaných jednání musel soud zrušit celé žalobou napadené rozhodnutí. Jelikož předmětnou nezákonností pak bylo zatíženo i prvostupňové rozhodnutí, soud dle § 78 odst. 3 s. ř. s. zrušil i prvostupňové rozhodnutí městského úřadu. Soud dle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení, přičemž v dalším řízení bude žalovaný podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který byl vysloven v tomto zrušujícím rozsudku.
45. S ohledem na ekonomii řízení se soud stručně vyjádří i k ostatním žalobním námitkám žalobkyně.
46. Žalobkyně namítala, že se žalovaný nevypořádal s námitkami obsaženými v jejím doplnění odvolání ze dne 27. 5. 2023. Na tomto místě je nutné upozornit, že na základě odvolání žalobkyně ze dne 1. 5. 2023 doplněného podáním ze dne 27. 5. 2023 žalovaný rozhodnutím ze dne 21. 9. 2023, č. j. KUUK/128530/2023, prvotní rozhodnutí městského úřadu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu projednání. Následně bylo vydáno městským úřadem prvostupňové

rozhodnutí. Proti prvostupňovému rozhodnutí žalobkyně podala dne 27. 12. 2023 blanketní odvolání, které i přes výzvu městského úřadu k odstranění vad tohoto odvolání nedoplnila. Z obsahu správního spisu tedy vyplývá, že žalobou napadeným rozhodnutím bylo rozhodováno na základě blanketního odvolání žalobkyně ze dne 27. 12. 2023. Pokud bylo na základě odvolání žalobkyně ze dne 1. 5. 2023 zrušeno prvotní rozhodnutí městského úřadu a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení, nelze již následně nevypořádání námitek obsažených v tomto odvolání klást k tíži žalovanému ve vztahu k rozhodnutí, kterým bylo posuzování druhé odvolání žalobkyně. Pokud se žalobkyně domnívala, že její dříve uplatněné námitky nebyly v druhém rozhodnutí městského úřadu řádně zohledněny, měla možnost poukázat na to v rámci odvolacího řízení proti tomuto druhému rozhodnutí městského úřadu. Žalobkyně však ve svém odvolání oproti druhému rozhodnutí městského úřadu žádné odvolací námitky neuplatnila, a i přes výzvu k odstranění vad tuto vadu odvolání neodstranila. V § 89 odst. 2 správního řádu je pak výslovně uvedeno, že správní orgán správnost napadeného rozhodnutí přezkoumá jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání. Judikatura, na kterou žalobkyně odkazovala, je dle soudu nepřipadná, neboť se týkala případů, kdy správní orgán nevypořádal odvolací námitky uplatněné v odvolání, kterým bylo napadeno prvostupňové rozhodnutí bezprostředně předcházející vydání žalobou napadeného rozhodnutí. S ohledem na výše uvedené považuje soud tuto námitku za nedůvodnou.

47. Dále žalobkyně v podané žalobě namítala, že se neznámý řidič nemohl dopustit stání na chodníku, protože v dané lokalitě se o chodník nejedná. Žalobkyně ve vztahu k vymezení pojmu chodník odkazovala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 1. 2018, č. j. 6 A 333/2017-31. V tomto rozsudku Nejvyšší správní soud konstatoval, že pojem chodník není v žádném právním předpise definován a je nutno vycházet z jeho významu v obecné řeči. Rozhodujícím je pouze faktický stav na místě. Se závěry obsaženými v tomto rozsudku se ztotožnil i žalovaný.
48. Z fotografií obsažených ve správním spise dle soudu vyplývá, že v předmětném místě je prostor, na kterém stálo zaparkované vozidlo, oddělen od vozovky obrubníkem. Dle soudu se jedná o jednoznačné oddělení prostoru komunikace určeného pro chůzi chodců od prostoru určeného pro provoz vozidel. Oddělená část je opatřena zpevněným povrchem. Dle soudu je z přiložených fotografií zcela jednoznačně patrné, že se jedná o chodník. Skutečnost, že prostor pro chodce je oddělen pouze obrubníkem a není přítomen výškový rozdíl, na kterou odkazuje žalobkyně ve své žalobě, dle soudu na výše uvedeném závěru nic nemění. Zásadní je, zda z prostorového uspořádání vyplývá vymezení části komunikace pro užívání chodcům. Existuje celá řada komunikací, kde jsou na komunikacích jednotlivé části vymezené různým způsobem využití pouhým barevným vyznačením (např. prostřednictvím jiné barvy zámkové dlažby). Výškové členění je možné považovat za určitý znak rozčlenění komunikace, ale nikoli jediný. Ani tuto námitku tedy soud nevyhodnotil jako důvodnou.
49. Dále žalobkyně uplatnila nepříliš konkrétní námitku týkající se nezákonnosti zohledňování polehčujících a přitěžujících okolností. Žalobkyně namítala, že v jejím případě nedošlo k přesnému a jednoznačnému formulování přitěžujících a polehčujících okolností a že okolnosti uvedené jako přitěžující jsou nezákonné.
50. V prvostupňovém rozhodnutí městského úřadu je ke stanovení výše pokuty uvedeno následující: *„Dle ust. § 125f odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb. pro určení výše pokuty se použije rozmezí pokuty pro přestupek, jehož znaky porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na*

pozemních komunikacích vykazuje; pokuta však nepřevyší 10.000 Kč. Za přestupek dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb. se dle platných zákonů uloží pokuta od 1.500,- Kč do 2.500,- Kč. Správní orgán při určení výše správního trestu přihlédl k povaze a závažnosti přestupků a způsobu a okolnostem spáchání přestupků. Jako polehčující okolnost neměl správní orgán k čemu přihlédnout. K tíži naopak přihlédl ke skutečnosti, že společnost se opakovaně dopouštěla totožných přestupků a dále bylo přihlédnuto k faktu, že obviněná společnost nijak se správním orgánem nespolupracovala, kdy nepodala žádné vysvětlení k přestupkům ani se opakovaně nedostavila k ústnímu jednání. Proto bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.“ V žalobou napadeném rozhodnutí je pak uloženému trestu uvedeno: „K uloženému trestu pokuty ve výši 2 500 Kč odvolací orgán konstatuje, že ten byl uložen v souladu s ustanovením § 125f odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., podle něhož se výše pokuty pohybuje v rozmezí pokuty pro přestupek, jehož znaky porušení povinností řidiče, nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje. Jednání řidiče ve zde projednávaném případě vykazuje znaky přestupků podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., za něž se dle dřívější úpravy ustanovení § 125c odst. 5 písm. g) téhož zákona, ukládal správní trest pokuty v rozpětí 1 500 – 2 500 Kč. Je tedy zřejmé, že správní trest byl uložen na samé horní hranici daného rozpětí, čemuž odvolací orgán, zejména vzhledem k opakovanému páčání přestupků, přisvědčuje.“

51. Soud konstatuje, že v prvostupňovém ani žalobou napadeném rozhodnutí neshledal žádnou nezákonnost v posuzování polehčujících a přitěžujících okolností. Městský úřad v prvostupňovém rozhodnutí jednoznačně konstatoval, že neshledal žádnou polehčující okolnost, ke které by mohl přihlédnout. Tuto skutečnost žalovaná ve své žalobě nikterak nezpochybňovala. Jako přitěžující okolnost shledal městský úřad zejména opakovanost přestupků žalované. Tento závěr výslovně potvrdil žalovaný jako správný i v žalobou napadeném rozhodnutí. Dle soudu je opakované páčání totožného přestupku nepochybně přitěžující okolností, ke které mohou správní orgány při stanovení výše pokuty přihlédnout. V postupu správních orgánů tedy soud neshledal žádnou nezákonnost. Ani tuto námitku tedy soud neshledal jako důvodnou.
52. Jelikož žalobkyně měla v projednávané věci úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému povinnost zaplatit jí do třiceti dnů od právní moci rozsudku náhradu nákladů řízení v celkové výši 11 228 Kč. Celková výše se skládá z částky 3 000 Kč za zaplacený soudní poplatek za žalobu, z částky 6 200 Kč za dva úkony právní služby právního zástupce žalobkyně po 3 100 Kč podle § 7 bod 5 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění účinném do 31. 12. 2024 (dále jen „AT“) – převzetí a příprava zastoupení [§ 11 odst. 1 písm. a) AT] a podání žaloby [§ 11 odst. 1 písm. d) AT], dále z částky 600 Kč za s tím související dva režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 4 AT a z částky 1 428 Kč, která činí náhradu 21 % DPH z uvedených částek bez soudního poplatku.
53. Soud nepřiznal žalobkyni náhradu nákladů za úkon jejího právního zástupce spočívající v písemné odpovědi na dotaz soudu, zda souhlasí s rozhodnutím ve věci bez jednání (viz podání právního zástupce žalobkyně ze dne 2. 12. 2024), neboť stejného výsledku by bylo dosaženo, pokud by právní zástupce žalobkyně na výzvu soudu nijak nereagoval. Rovněž soud konstatuje, že s ohledem na přechodné ustanovení uvedené v čl. II vyhlášky č. 258/2024 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, musel soud postupovat

v předmětné věci dle znění AT účinném do 31. 12. 2024, neboť veškeré zohledněné úkony právní pomoci byly právním zástupcem žalobkyně učiněny před 31. 12. 2024.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 30. března 2026

Mgr. Václav Trajer v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.